Būsimasis laikas

Važiuos + iąs, ianti — važiuosiąs, ~~važiu~~ važiuosianti.
~~Noriesio~~ Noris + iąs, ianti — noriesiąs, noriesianti.
Arba

Važiuosi + ąs, antis — važiuosiąs, važiuosianti
Noriesi + ąs, antis — noriesiąs, noriesianti.

4/5

11.11 **Ištaisytas diktantas**

Seselė sakė, kad ji eisianti savo brolių, į karą išvykusių ir negrįžtančių.

priemiestų	nutrumpejusi vietininko galūnė
uždegtas	šaknyje niekada nerašoma ia.
nedrąsiai	drąsa, drąsus, drįso — balsių kaita.

Pavergtąsias (pavergtoji) įvar. d., vns., gal. l., neveik. r.

7

Diktantas 87.11.2.3

1. Pro praslenkančius debesis, į ~~ižr~~ užmigsią žemę žvelgė mėnulis. 2. Pasiekęs ~~už~~ išdžiūvusią upelio vagą, kurią žymėjo beauganti žolė, berniukas sustojo. 3. Dundulis, didžiulėmis replėmis, ištraukęs žaižaruojančią geležį, ją vartė ant pliekalo. 4. Pro susipynusias pušų viršunes plaukė balti debesėliai. 5. Vaikas pasakojo, kad, ateinantį sekmadienį, eisiąs į mišką. 6. Adomas drebančia ranka nusišluoštė išrasojusią kaktą. 7.

Nužygiavę gilui sniegu, dar trejetą kilometrų, pasiekime mažais krūmokšniais apaugusią vietovę. 8. Mergaitė, pažiūrėjusi į tėvą, tyliai nubraukė riedančią ašarą. 9. Laiškininkas, pastatęs dviratį, ~~a~~ prie vartų, pirmasis atvėrė girgždančias duris. 10. Berniukas, grįžęs namo, rado sužeistą zuikutį.

išr veksmažodžių žaliuoti; daryti vetik. r., išnagrinėti 3 sak. dalyvius; 9 sak. skyrybą.

1. Veikiamoji rūšis

Esamasis laikas

Žaliuoja +ąs, anti — žaliuojąs; žaliuojanti; ~~daraąs; daranti.~~

Dar +ąs, usi — daraąs; daranti;

Būtasis kartinis laikas

Žaliavo +ęs; usi — žaliavęs; žaliavusi.

Dar +ęs; usi — daręs; dariusi.

Būtasis dažninis laikas

Žaliuodavo +ęs; usi — žaliuodavęs; ~~žadarydavusi.~~ žaliuodavusi.

Darydavo +ęs; usi — darydavęs; darydavusi.

Būsimasis laikas

Žaliuosi +ąs; anti — žaliuosiąs; ~~da~~ žaliuojanti.

Darysi +ąs; anti — darysiąs; darysianti.

2. Ištraukęs (ištraukęs) veik. rūšis, būt. k. laikas, vns., vyr. g., vard. linksnis, (tariniu) ?

Žaižaruojančią (žaižaruojanti) veik. rūšis, esam. laikas, vns., mot. g. gal. linksnis, (pažyminiu)

3. Laiškininkas, pastatęs dviratį, prie vartų pirmasis atvėrė girgždančias duris.

4/5-

1125 Diktanto ištaisymas

Vaikas pasakojo, kad ateinantį sekmadienį eisiąs į mišką. Nužygiavęs giliu sniegu dar trejetą kilometrų, pasiekėme mažais krūmokšniais apaugusią vietovę. Mergaitė, pažiūrėjusi į tėvą, tyliai nubraukė riedančią ašarą. Laiškininkas, pastatęs dviratį prie vartų, pirmasis atvėrė girgždančias duris.

Ištraukęs (ištraukęs) veik. r., būt. k. l., vns., vyr. g., vard. l., (aplinkybe)

Diktantas 87 12 16

3

1. Vieną dieną mūsų kiemo rimtį ir gerokai užsitęsusią nuobodžią tylą sudrumstė kariškas maršas. 2. Aš atsisėdau ant nuvirtusios raisto pušies ir netrukus pasinėriau į gęstančią pavasario dieną. 3. Ant žaliomis velėnomis apklotų rąstų liepsnoja laužas, o virš jo burbuliuoja aprūkęs arbatinukas. 4. Didysis kažką aiškino mažajam, o ~~taisai~~ tasai juokėsi, rodydamas piršti į nuplaukiantį rąstą. 5. Takas pasuko į šalį, aplenkdamas tankiai sužėlusią pušaičių kupetą. 6. Liepsna, linksmai kibirkščiuodama, palietė nukarusias medžių šakas. 7. Saulei į vakarus leidžiantis, tyli nurimusi gamta. 8. Artojas, eidamas vaga, veleną perbraukia ranka. 9. Pridėję ausis prie ženies, mes išgirdome kažkieno žingsnius. 10. Kryžiuočiai, sustatę akmenų svaidomąsias mašinas, dieną ir naktį puolė pilį.